

Osa 7/13: Tunturisukset & ahkio

Kevätauringon helliessä yksi upeimpia elämyksiä on lähteä talvivaellukselle. Suosituin tapa usean päivän reissuun on pakata tavarat ahkioon ja hypätä suksille. Vaelluksen voi toteuttaa myös rinkka selässä ja hiihtämisen sijaan voi vaelluksen tehdä lumikengilläkin.

Lapissa vaellus usein suuntautuu – mihinkäs muualle - kuin tuntureille. Näissä olosuhteissa paras suksivalinta on tunturisukset. Ne ovat hieman leveämmät ja raskaammat, ylipäänsä jykevämmät kuin normi pertsasukset. Niihin kiinnitetään omat monot, jotka ovat myös rotevammat kuin maastohiihdossa käytetyt. Tuntureilla nämä sukset ovat elementissään, sillä niissä on kunnon teräskantti, joka puree terhakkaasti kovaankin tunturinseinämään. Ylämäessä usein tarvitaan vielä nousukarvat eli skinit suksien pohjaan, jottei suksi lipsu raskas ahkio perässä. Liukulumisuksilla voi myös lähteä hiihtovaellukselle, mutta kaltevalla pinnalla sivuttain mennessä ne eivät ole omimmillaan. Metsäiseen maastoon ne sopivat kyllä. Lumikengät soveltuvat maastoon kuin maastoon, mutta suksilla liusuttelu on helpompaa kuin astelu.

Ahkio on rinkkaa mukavampi, sillä vedettynä paino ei tunnu lainkaan niin raskaalta kuin selässä. Ahkioon myös mahtuu reilusti enemmän tavaraa (tai herkkuruokia) kuin rinkkaan. Umpihangessa raskaan ahkion vetäminen on toki hyvin hikistä hommaa, toisaalta taas kovalla lumella tunturissa ei paino tunnu missään. Ahkion voi myös itse tuunata edullisesta Paris-pulkasta.

Joitain vuosia sitten hiihdin perinteisillä metsäsuksilla sadan kilometrin vaelluksen Haltin suunnilla. Kenkinä suksissa oli painavat Nokian Naali-kumisaappaat. Jäin jatkuvasti muusta porukasta jälkeen yhdessä toisen metsäsuksivaeltajan kanssa. Kuntoeroa en usko meillä olleen niin paljoa. Ainoa uskottava selitys oli, että kaikilla muilla oli tunturisukset. Tämän jälkeen luottovaelluskaverini mukavaan ja kepeään hiihtämiseen ovat olleet nimenomaan tunturisukset.

